

BIBLIOTECA CENTRALĂ
O „ASOCIAȚIUNII”
SIBIIU

Lanțul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRADABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituțiuni și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Cuvinte către muncitori.

Vin Sfintele Sărbători.

Odată cu primăvara, vin și sărbătorile ei, timp de petrecere pentru tot creștinul.

Dacă pentru timpul de lucru în care, mai mult sau mai puțin însuși nevoile ne învață cum să săvârșim o lucrare oarecare, avem trebuință de sfaturi și îndemnuri după care să ne călăuzim, tot așa e de nevoie a avea oarecare îndreptare după care să ne conducem în a petrece după cum se cuvine și timpul sărbătorilor, când, din pricina neștiinței și nedepinderii în a le petrece cum se cuvine, ușor putem luneca pe căi greșite, pe care apucând să ajungem a ne face neplăceri în loc de plăceri și întristări în loc de bucurii.

De aceia să vedem, în puține cuvinte, cam cum ar trebui să petrecem sf. sărbători din întregul an, dar mai ales din ale Învierii Domnului, ca astfel după trecerea lor să ne simțim mulțumiți sufletește că le-am trecut cu mulțumire și cu folos, cu alte cuvinte, ca niște fapături cu judecată și buni creștini.

De regulă zilele de sărbătoare la noi, nu se cam serbează cum ar trebui. Timpul lor nu e întrebuințat cu chibzuială, iar petrecerile ce au loc atunci numai mulțumiri nu ne lasă multora dintre noi, cum ar trebui. Bunăoară cine nu știe câte petreceri nu se fac atunci cu necumpătare în mâncări și mai ales în băuturi, încheiate cu gălceve sau alte răutăți. Ori, în cel mai bun caz cât timp nu se pierde în zadar, care s'ar putea petrece cu folos moral.

Ce frumos ar fi să vezi într'o zi de sărbătoare, venind din toate părțile satului bărbați, femei, tineri sau bătrâni, îndreptându-și pașii cu smerenie spre biserică, care în zăngănitul clopotului îi chiamă duios la rugă! Sau dela biserică să vezi sătenii veseli zicându-și câte o vorbă bună și îndreptându-se grupuri, grupuri, fiecare pe la casele lor. Și cât ar fi de frumos ca până în vremea prânzului să știi că fiecare gospodar vorbește cu ai săi despre însemnătatea zilei ori despre cele auzite la biserică, în loc să meargă a-și pierde vremea — cu pagube de tot felul — pe la cârciumi, sau în alte părți. Cât e de frumos și bine să vezi peste zi cum fiecare se duce să-și vadă rudele și să petreacă cu judecată câteva clipe de mulțumire cu ele. Sau, cât e de frumos și vrednic de laudă să vezi pe unii ducându-se să cerceteze, să ajute și să îmbărbăteze pe niște bolnavi — rude sau străini — cari din diferite pricini nu au avut fericirea a se găsi sănătoși ca alții în aceste zile de petrecere sufletească; ori pe alții să ajute, cu cât le dă mâna — măcar cu o vorbă bună — pe văduve, pe orfani sau pe săracii cari nu pot sărbători și ei sf. sărbători din cauza lipsei!

Judece fiecare, cât de frumos, folositor și vrednic de laudă este iarăși să vezi oameni petrecând cu cumpătare și liniște, fie numai între rude, fie la un loc mai multe case de gospodari, iar petrecerea să fie petrecere cu jocuri și veselii măsurate, nu în mâncări și băuturi peste măsură, nici în certuri sau în clevetiri.

Fără îndoială, fiecărui om de judecată, îi vor place numai astfel de petreceri, căci numai unele ca acestea fac pe oricine să se simtă mulțumit în adâncul sufletului său, că a trecut cu bine și cu plăcere sf. sărbători.

Astfel să întrebuințăm timpul lor și să nu ne închipuim că ele ne sînt zile de petreceri nechibzuite. După cum sîntem datorii a folosi cu judecată fiecare timp de lucru, tot așa se cere a întrebuința timpul cu chibzuire și în sărbători ca nu din zile de serbare să ajungă pentru noi zile cu prilej spre fel de fel de păcate și ne-mulțumire.

D. Patu

O conferință religioasă la Brad

În acest timp al Postului sf. Paști, când fiecare bun creștin se nizuiește să-și facă și o pregătire de ordin sufletească, parcă se simțea nevoia și unei conferințe religioase. De aceea mai mult a fost binevenită conferința P. C. Prof. Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice din Sibiu, ce a ținut-o Duminică, 29 Martie, în cadrele Despătimântului Brad al „Astrei”, de sub conducerea Păr. Candin Ciocan, directorul liceului nostru.

Conferința, care a avut de subiect „Hristos și tineretul” a fost încadrată între 2 cântări, una religioasă și alta patriotică, executate ireproșabil de corul elevilor de liceu de sub conducerea d. prof. Gh. Părvu.

Părintele Colan și-a început conferința spunând, că astăzi trăim într'un fel de zodie a tineretului, care începe să se manifeste pe toate țărmurile mai mult, că oricând, de aceea se și încearcă să se dea tineretului fel și fel de îndrumări. Găsește și motivează că îndrumarea cea mai sănătoasă e de a aduce pe tineret la Hristos și Evanghelia Sa, pentru că iubirea lui Hristos față de tineret e mult superioară iubirii părinților față de copiii lor. Când ucenicul L-au întrebat nedumerit, că cine ar fi mai mare în împărăția lui Dzeu, Iisus a luat un copil de mână și le-a răspuns: De nu veți fi ca acest copil, nu numai că nu veți fi mai mari, dar nici nu veți putea intra în împărăția lui Dzeu. Mântuitorul vorbind așa, s'a gândit la acea curățenie sufletească, ce caracterizează sufletul copilului imaculat, nepătat.

De ce iubește Hristos copilul?

Pentru că copilul e sincer ca inima de mamă și Hristos prețuiește această sinceritate mai mult ca ori ce și a luptat cu tărie contra nesincerității, fățărniciei omenești.

În fine Hristos iubește pe tineret pentru entuziasmul lui. Dar dupăcum în ordinea vieții fizice e nevoie de mult antrenament pentru a câștiga laurii biruinței, tot așa și în ordinea vieții sufletești e nevoie de mult antrenament. Așa de ex. în acest Post mare antrenamentul constă din aceea, că ne impunem anumite privațiuni trupului, pentru că spiritul să triumfeze mai ușor. Numai cei ce s'a răstignit cât de cât pe sine în acest timp, impunându-și anumite privațiuni, numai acela se poate bucura cu adevărat de sosirea unor sf. Paști creștinești și românești.

Conferențiarul trece apoi la chestiunea legăturii indisolubile, ce există între creștinism și românism. Așa e de strâns legată ideea creștină cu ideea neamului nostru, încât nu se poate concepe un român curat, ca să fie ne-credincios. Poate suntem singurul popor din Europa, dacă nu din toată

lumea, care ne-am născut creștini. Toate popoarele înconjurătoare s'au născut păgâne și numai ulterior au primit creștinismul. Noi — românii — ne-am pomenit în istorie creștini ortodocși. Prin urmare acesta este drumul drept verificat de istorie, pe care trebuie să se desfășoare viața tineretului nostru sub baldahinul acestor 2 concepții: român și creștin. Pedagogii zilelor noastre preocupați de educația tineretului prezintă diferite metode educative. Niciuna însă nu e ducătoare la scop, dacă nu se vor călăuzi de principiul bisericii noastre, care spune, să crești în școală și în viață suflete, cari să aibe frica de Dumnezeu și rușinea de oameni. — De această deviză ar trebui să se conducă statul românesc, ca să și poată crește cetățeni buni.

Conferențiarul a fost ascultat cu atențiunea încordată și a făcut impresie profundă în inimile auditorului, care l-a răsplătit cu aplauze îndelungate și cu un cuvânt de mulțumire prin Părintele C. Ciocan.

Pr. D. P.

Programul

slujbelor din săptămâna sfințelor Patimi la biserica ortodoxă din Brad

1. În Duminica Floriilor după masă dela ora 4 Sf. Maslu pentru întreg poporul.
2. Luni, ora 7 dim. Ceasurile, ora 7 seara Denie.
3. Marți, ora 7 dim. Ceasurile, ora 7 seara Denie.
4. Mercuri, ora 7 dim. [Ceasurile, ora 7 Denie.
5. Joi, ora 8 dim. Vecernia cu Liturghia sf. Vasile, sfințirea Paștilor și cuminecarea credincioșilor pregătiți, ora 7 seara Denie cu citirea celor 12 Evanghelii.
6. Vineri, ora 8 dim. Ceasurile Domnești și Paraclisul Maicii Domnului, ora 7 seara Prohodul Domnului (slujba Însmormântării).
7. Sâmbătă, ora 8 dim. Vecernia cu Liturghia sf. Vasile. După masă ora 5 Molitva sf. Paști.
8. Duminică dimineața la ora 3 Slujba Învierii Domnului.

Parohia bisericii ort. Române

Tren sburător

Pe căile industriei, Rușii fac uimitoare progrese.

Ei au pus în mișcare cele mai mari trenuri ale văzduhului: aeroplane legate unul de altul și care străbat mari depărtări.

Rușii au născocit și trenuri fără roate: vagoane cari lunecă pe niște jghiaburi de oțel și mișcate cu putere electrică.

